

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1943 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Ἀριθμὸς φύλλου 334

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Ν. 390. Περὶ πληρωμῆς τῆς ἀξίας τροφίμων χορηγουμένων εἰς Νοσηλευτικὰ καὶ Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα καὶ τῶν Σωφρονιστικῶν καταστημάτων εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου 1
- Ν. 391. Περὶ ἐνισχύσεως μικρῶν Καπνοβιομηχανιῶν ... 2
- Ν. 392. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν Ν. Δ. 1981/42 καὶ 1515/42 3
- Ν. 393. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 950/1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 4506/1930 περὶ καταστάσεως παθόντων Ἀξιωματικῶν κλπ. 4

Κανονιστικὰ Διατάγματα

- Περὶ ἐπιστημόσεως ὕλπεων κοινῶν ἐκτὸς κυκλορίας γραμμῶν εἰς εἰδικὰ ταξίδια Φυματικῶν ΓΤΓ, ὑπαλλήλων 5
- Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1935 Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐπὶ Διαιτησιῶν καὶ Πραγματογνωμοσυμῶν δικαιωμάτων τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κλπ. 6
- Περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῶν κτιρίων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κανονισμοῦ ἐσωτερικῶν ὑδραυλ. ἐγκαταστάσεων 7
- Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου Σπετσῶν 8

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 390.

Περὶ πληρωμῆς τῆς ἀξίας τροφίμων χορηγουμένων εἰς Νοσηλευτικὰ καὶ Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα ὡς καὶ τῶν Σωφρονιστικῶν καταστημάτων εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διαγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσαμεν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ πάσης φύσεως δαπάναι αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὸν δι' εἰδῶν τροφῶν εἰσφοράς τῶν Νοσηλευτικῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Προνοίας, ὡς καὶ τῶν Σωφρονιστικῶν Καταστημάτων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, βαρύνουσι τὸ Δημόσιον.

Αἱ σχετικαὶ πιστώσεις ἀναγράφονται εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Ὑπουργείων Ἑθνικῆς Προνοίας καὶ Δικαιοσύνης καὶ μεσασθίζονται διὰ τὴν περαιτέρω διέθεσιν αὐτῶν καθ' ἴδρυμα βάσει προηγουμένων ἐντολῶν τῶν εἰρηκ. Ὑπουργείων εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Κρατικῶν Προμηθειῶν.

Εἰς περίπτωσιν προμηθείας εἰδῶν τροφίμων ἀπὸ τῆς παρὰ τῶν ἀνωτέρω Ἰδρυμάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν βάσει ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν, ἡ ἀξία αὐτῶν καταβάλλεται εἰς τὸ Ἰδρυμα ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς ἐκ τῶν ἀνωτέρω πιστώσεων διὰ μὲν τὰ Νομικὰ Πρόσωπα ὑπὸ τύπον ἐπιχειρηγήσεως διὰ δὲ τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας δι' ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Α. Ν. 965/1937 καθοριζομένη κρατικὴ ἐτήσια ἐπιχορήγησις πρὸς τὰ Δημόσια Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα, περιορίζεται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν λοιπῶν δαπανῶν διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ἰδρυμάτων αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν παρὰ τῷ Τμήματι Τροφίμων τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν, Ἐπιτροπὴν Τροφίμων μετέχουσιν ὡς Μέλη οἱ Διευθυνταὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων.

Ἄρθρον 4.

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι αἱ ἀφορῶσαι τὴν διαχείρισιν καὶ δικαιολόγησιν τῶν χορηγουμένων εἰς τὰ Ἰδρύματα ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν τροφίμων καὶ τὰ εἰς αὐτὰ ἀποσταλθέντα ὑπ' αὐτῆς δικαιολογητικὰ στοιχεῖα ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται τὴν 1ην τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1943

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1943

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 391.

Περί ενισχύσεως μικρών Καπνοβιομηχανιών.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Έχοντες υπ' όψει το από 7 'Απριλίου 1943 Διάγγελμα του Προέδρου της Κυβερνήσεως προς τον 'Ελληνικόν Λαόν, απέφασίσαμεν και διατάσσομεν :

*Άρθρον μόνον.

1. Αι υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του υπ' αριθ. 605)1941 Ν. Δ. «περί καθορισμού της φορολογίας του καταναλισκόμενου καπνού» προβλεπόμεναι αποδόσεις υπέρ των μικρών και μέσων Καπνοβιομηχανιών εκ του παρ' αυτών καταβαλλομένου φόρου καταναλώσεως, καθορίζονται, δια τὰς Καπνοβιομηχανίας τὰς ἐχούσας δυναμικότητα μέχρις ὅτου χιλιάδων (8.000) χιλιogramμων μηνιαίως, συμφώνως πρὸς τὸν ἤδη ἰσχύοντα πίνακα δυναμικότητος Καπνοβιομηχανιών καὶ ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐλειτούργουν κατὰ τὰ ἔτη 1939 καὶ 1940 εἴτε δι' ἐσωτερικὴν εἴτε δι' ἐξωτερικὴν κατανάλωσιν, βάσει τῆς ἀποδόσεως κλίμακος διὰ τὰ ἀπὸ 1ης 'Ιουλίου ἐ. ἔ. καὶ ἐφεξῆς ὑποβαλλόμενα παρ' αὐτῶν εἰς φορολογίαν καταναλώσεως σιγαρέττα, καπνὸν πίπας καὶ πούρα ἐγγωρίας προσλεύσεως.

α')	Διὰ τὰ ἀπὸ	1-1000	χιλιόγραμμα	δραχμὰς	χιλίας	κατὰ	χιλιόγραμμον.
β')	»	»	»	1001-2000	»	δραχμὰς	πεντακοσίας κατὰ χιλιόγραμμον.
γ')	»	»	»	2001-3000	»	δραχμὰς	τριακοσίας πενήκοντα κατὰ χιλιόγραμμον.
δ')	»	»	»	3001-4000	»	δραχμὰς	ἑκατὸν κατὰ χιλιόγραμμον.
ε')	»	»	»	4001-8000	»	δραχμὰς	πεντήκοντα κατὰ χιλιόγραμμον.

Διὰ πάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ προμνησθέντος άρθρου 13 τοῦ υπ' αριθ. 605)1941 Ν. Διατάγματος.

2. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐγγράφηται κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πίστωσης πρὸς παροχὴν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, διαρκούσης τῆς διεθνoῦς ἐμπολέμου καταστάσεως, εἰς τὰς Καπνοβιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ἀποκλειστικῶς παραγοῦσας πρὸς ἐμπορίαν πούρα. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων θὰ καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν θὰ χορηγείται ἡ ἐνίσχυσις αὕτη κατὰ χιλιόγραμμον ὑποβαλλομένων ἢ/ἢ παρὰ τῶν δικαιούχων εἰς φορολογίαν πούρων.

3. Διαιρούσης τῆς διεθνoῦς ἐμπολέμου καταστάσεως δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως νὰ τροποποιῶνται, συμπληροῦνται ἢ καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς καὶ αἱ τοιαῦται τοῦ άρθρου 13 τοῦ υπ' αριθ. 605)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 'Ιουλίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ,
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 'Ιουλίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 392.

Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν Ν. Δ. 1981)42 καὶ 1515)42.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Έχοντες υπ' όψει το από 7 'Απριλίου 1943 Διάγγελμα του Προέδρου της Κυβερνήσεως προς τον 'Ελληνικόν Λαόν, απέφασίσαμεν και διατάσσομεν :

*Άρθρον 1.

1. Ἡ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ άρθρου 5 τοῦ υπ' αριθ. 1981) 1942 Ν. Δ. «περί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ἀεροδρομίου Χασανίου φράσις (α) ἐκ τοῦ Προϊστάμενου τοῦ Πραφείου Σχεδίων πόλεων Ἀττικοβοιωτίας, ὡς Προέδρου» ἀντικαθίσταται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. διὰ τῆς φράσεως (α) ἐκ τοῦ κατὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1941 Προϊσταμένου τοῦ Πραφείου Σχεδίων πόλεων Ἀττικοβοιωτίας, ὡς Προέδρου».

2. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ άρθρου 5 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. 1981)1942 ἀντικαθίσταται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὡς ἐξῆς.

«7. Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας δύναται ν' ἀποσπῶνται παρ' αὐτῇ διὰ τὴν ταχείαν περαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς τεχνικῆς ἢ διοικητικῆς ὑπάλλληλς, ἢ εἰς θὰ ἐντελῇ χρέη Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς».

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. 1981)1942 προστίθεται 9η παράγραφος, ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν λόγῳ Ν. Δ., ἔχουσα οὕτως.

«9. Ὅπου ἐφεξῆς ἀναφέρεται ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Σχεδίων πόλεων Ἀττικοβοιωτίας νοεῖται ὁ κατὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1941 διατελέσας τοιοῦτος».

*Άρθρον 2.

1. Τὰ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 1981) 42 ὁριζόμενα ποσοστὰ ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ άρθρου 14 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. ἀναφερόμενα ἀνώτερος καὶ κατώτερα ὅρια δύναται νὰ ἐξαρτῶνται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύναται νὰ ὁρίζεται, ὅτι αὐταὶ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν συζητηθειῶν αἰτήσεων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Δ. 1981)42 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἂν εἴη ἐδημοσιεύθησαν αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ καταβληθῇ εἰς τὸν δικαιούχον ὀλόκληρος ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 1981)42 ὁριζομένη αὐτῷ ἀποζημίωσις. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 3 παραγράφος 4 καὶ 22 παραγράφος 7 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 14 τοῦ υπ' αριθ. 1981)42 Ν. Δ. προστίθενται τὰ ἐξῆς.

«Δύναται ὅμως καὶ νὰ κατατίθεται ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας εἰς τὸν αὐτὸν γραμματέα, ὅστις σημειῖ ἐπὶ τῆς ἐρώσεως τὴν χρονολογίαν τῆς καταθέσεως καὶ παραδίδει εἰς τὸν ἐφεστέοντα σχετικὴν βεβαίωσιν».

*Άρθρον 3.

1. Ἡ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρ-

θρου 15 του Ν. Δ. 1981)42 φράσις «Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Δημόσιον κοινοποιήσεως».

2. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. γ' τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. 1981)42 ὀριζόμενον ὡς ἐκπεστέον ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως ποσὸν δύναται νὰ αὐξομειώται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύναται νὰ ὀρίζηται ὅτι αὗται ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν γενομένων ἐκκαθαρίσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 17, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ καταβληθῇ εἰς τὸν δικαιούχον ὀλόκληρος ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1981)42 ὀφειλομένη αὐτῷ ἀποζημιώσις, ἐφαρμοζομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1981)1942 Ν. Δ. «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ἀεροδρομίου Χάσανίου» ἀντικαθίστανται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν ὡς ἐξῆς.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς καὶ τὸν ἀσκούντα τὴν ἀνωτέραν ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτῆς ἐποπτεῖαν καταβάλλονται ἀποζημιώσεις δι' ἕκαστον ἐκτιμηθὲν ἀκίνητον ὀριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος ἀποσπασμένων πρὸς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν ὑπαλλήλων δύναται νὰ παρέχεται μηνιαία ἀποζημιώσις ὀριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀποζημιώσις δύναται νὰ ὀρίζηται διάφορος δι' ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸν ἀσκούντα τὴν ἐποπτεῖαν, ἀναλόγως τῆς προσφερθείσης ἐργασίας.

4. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. 1981)1942 προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ φράσις «ἢ μόνον, ἐφ' ὅσον δὲν ἡσυχῇθῃ ἔρσεις ἐκ μέρους τοῦ δικαιούχου».

5. Τὸ δεύτερον ἐδάφειον τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. 1981)1942 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυεν ὡς ἐξῆς.

«Εἰς τοὺς οὕτω ἀποσπασμένους παρέχεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρόσθετος μηνιαία ἀποζημιώσις ὀριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Ν. Δ. 1981)42 προστίθενται δύο παράγραφοι ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 ἔχοντες οὕτω.

α. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ.)γμα ἀναγνωριζόμεναι καὶ καταβάλλόμεναι ἀποζημιώσεις διὰ τὴν χρῆσιν τῶν γηπέδων λόγῳ τῆς συστάσεως ἐπ' αὐτῶν δουλείας χρήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον μεταβιβάσεως ἀκινήτων, συντηρήσεως δὲ περιπτώσεως, οὔτε εἰς φόρον καὶ τέλη κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικῶς.

β. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναγνωριζομένων καὶ καταβαλλομένων ἀποζημιώσεων δι' ἀπαλλοτριούμενα ἀκίνητα περιλαμβανόμενα κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα, δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ.

τῆς 21 Ἰουλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαγχείων Νόμου 1641», προστεθέντος ἐδαφίου εἰς τὴν παράγραφον 3 τ.δ. ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 1641».

2. Αἱ διὰ τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 1 προστιθέμεναι διατάξεις ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 1981)42.

Ἄρθρον 6.

1. Κτήματα κηρυχθέντα ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 1981)42 πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ.)τος, ἐὰν ταῦτα μετεβιβάσθωσαν κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ κηρύξεως τῶν ὡς ἀπαλλοτριωτέων, ὑπόκεινται εἰς φόρον καὶ τέλη κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικῶς κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος καθορισθείσης ἀποζημιώσεως καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς, βάσει δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου ἐγγειριζομένης εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ν. Δ. 1981)2942 ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω κτημάτων ἐὰν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1981)42 ἐκηρύχθωσαν ὡς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέα μόνον τὰ ἐπὶ ἡ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ὑπάρχοντα κτίσματα, ἐγκαταστάσεις, φυτεῖαι κλπ. οὐχὶ δὲ καὶ τὰ γήπεδα ἐφ' ὧν συνέστη δουλεία χρήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικῶς καταβάλλονται, διὰ μὲν τὰ ἀπαλλοτριωθέντα, κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς, βάσει δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου ἐγγειριζομένης κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα, διὰ δὲ τὰ γήπεδα, μετὰ τὴν παύσιν τῆς δουλείας χρήσεως καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τούτου ἀξίας τῶν γηπέδων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641.

3. Αἱ ὡς ἄνω δύο παράγραφοι ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 1981)42.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1515)1942 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πρὸς ἰδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν τοῦ ἀεροδρομίου Τυμπάκι (Κρήτης)», καθοριζομένη διμήνιος προθεσμία, ὀρίζεται ἐξάμηνος, δύναται δὲ νὰ παρατείνηται ἐπὶ ἑν ἐξάμηνον εἰσέτι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Δηλώσεις γεγνησιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1515)1942 Ν. Δ. μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἶναι ἔγκυροι, ἔστω καὶ ἐὰν ἐγένοντο μετὰ τὴν λήξιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθορισθείσης διμήνου προθεσμίας.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1515)1942 Ν. Δ., ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1968)1942, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 7.—1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν, δύναται νὰ ὁρισθῇ, ὅτι ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπὴ καθίσταται ἀρμόδια, ἵνα ἀποφασίσῃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐξῆς:

α) παραδοσιαμοῦ δι' ἕκαστον ἀπαλλοτριούμενον κατὰ τὴν ὁριζήτητα ἀκίνητον τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ἴσης πρὸς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου τούτου.

β) προσδιορισμού, προκειμένου περί της κατά την παράγραφον 4 του άρθρου 2 του παρόντος Ν. Δ. δουλείας χρήσεως, της οφειλουμένης αποζημιώσεως διὰ τε τὴν χρῆσιν τοῦ ἐδάφους, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀξίαν τῶν καταστραφέντων ἢ βλαβέντων ἐπικειμένων ἢ ὑποκειμένων συμφώνως πρὸς τὰ εἰδικῶς ἐν τῇ διατάξει ἐκείνῃ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἐπὶ ποιῆν ἀκυρότητος τῆς ἐκδοθησόμενης ἀποφάσεως καθοριζόμενα, ἅτινα δεῖν νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ διαδικασίᾳ.

γ) προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας παντὸς τυχόν ὑπάρχοντος ἐτέρου, πλὴν τῆς κυριότητος, ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἢ ἀπατιγῆσεως ἠτθαλισμένης δι' ἐμπραγμάτου ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἀτφαλείας ἢ δικαιώματος ἐπικαρπίας, χρήσεως ἢ οἰκήσεως ἐντὸς τοῦ διὰ τῆς παραγρ. 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος καθοριζομένου ὁρίου.

δ) ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούγων τῆς οφειλουμένης ἀποζημιώσεως, ὡς οὗτοι καθορίζονται ἐν παραγρ. 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος καὶ εἰς οὗς νοοῦνται ὡς συμπεριλαμβανόμενοι καὶ οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἐπικαρπίας, χρήσεως ἢ οἰκήσεως.

ε) κατανομή τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης μεταξύ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δικαιούγων κατὰ λόγον τῆς ἀξίας τοῦ δικαιώματος ἐκάστου τούτων. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῆς ἐπικαρπίας, χρήσεως ἢ οἰκήσεως ἐν αὐτῇ καὶ τῆς ἀξίας τῆς κυριότητος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἰσχύοντες διατάξεις τῆς περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν νομοθεσίας.

2. Ἐν τῇ προεπιτάσει τῆς προηγούμενης παραγράφου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ προσδιορισμοῦ τιμῆς μονάδος ἀποζημιώσεως τῶν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωμένων ἀκινήτων ὡς καὶ αἱ περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούγων τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης ἀνεπὶ καὶ διατάξεις τοῦ ἐπ' ἀριθ. 1731/1939 Α. Ν. (περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων), τῶν ἀντικειμένων τούτων οὐθιμολογούντων ἀποκλειστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου.

3. Πᾶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. δικαιούχος ἀποζημιώσεως ὑποχρεοῦται, ἔκτος ἐκτὸς προηγουμένου προσηλωμένου ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὴν παραγράφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ δυναμένου νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἐν εἰσέτι τοῖς ἑξῆς ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὸν κατὰ τὸ παρὸν άρθρον Ἐπιτροπὴν αἴτησιν, ἐν ᾗ ἀναγράφεται ἡ περιγραφή τοῦ αἰτούντος, ἀναφέρεται λεπτομερῶς τὸ ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου δικαίωμα αὐτοῦ καὶ καθορίζεται ἡ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ αἰτούντος ἀξία τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κατὰ τὸν νόμον τῆς κινήσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις β' καὶ γ' τῆς πρώτης παραγράφου μνημονευμένων περιπτώσεων καθορίζεται ἐν τῇ αἰτήσει τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἀξιουμένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην, ἣτις κατατίθεται παρὰ τῇ Γραμματεῖ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐναντὶ ἀποδείξεως, φερούσης εὐξένου ἀριθμὸν ἐμφαίνοντα τὴν σειρὰν τῆς καταθέσεως, προσαρρύνεται καὶ πάντες οἱ τίτλοι, εἰς ὧν ἀποδεικνύονται τὰ ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου δικαιώματα τοῦ αἰτούντος ὡς καὶ πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ ἀματαθλήτου τῆς ἰδιοκτησίας, περὶ μὴ διεκδικήσεως τοῦ ἀκινήτου καὶ περὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἰσχύοντων μὴ ἀπεκλεισμένης ὁμῶς τῆς προσαγορευτῆς ταύτης πιστοποιητικῶν καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας, καὶ ἣν ἐκδικασθῇ

τεται ἡ ἐκδίκασις ἢ καὶ μετὰ τούτων ἐνὸς προέβου καὶ καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ἐὰν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον τυγχάνῃ δικαιούχου ἀποζημιώσεως διὰ πλείονα τοῦ ἐνὸς ἀπαλλοτριωθέντα ἀκινήτου ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐν μίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ αἰτήσει περιλάβῃ πάντα τὰ ἀκίνητα ταῦτα ἀναλύον δι' ἕκαστον ἀκίνητον καὶ καταθέσῃ κατὰ τὴν προηγούμενην παραγράφον ἐπιτιμώμενα στοιχεῖα.

5. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν άρθρον Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ Μαίρεων, ἐν ἧμέσῃ καὶ ὅσα ἡμέρας ἐκτίσται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς καὶ ἀναγραφόμενῃ ἐν πινακίᾳ περιλαμβανόντι τὰς κατ' ἐκάστην συνεδρίαν συζητηθησόμενας ὑποθέσεις καὶ τοιχοκολλημένῃ εἰς τὸ Ἐργαστήριον Μαίρεων δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίας. Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς δικασίμου τηρεῖται ἡ περὶ αὐτῆς παρὰ τῇ Γραμματεῖ τῆς Ἐπιτροπῆς καταθέσει· τῶν αἰτήσεων, προκειμένου ὅμως περὶ αἰτήσεων ἀφορώσων εἰς τὸ αὐτὸ ἀπαλλοτριωθὲν ἀκίνητον, αἱ μεταγενεστέρως κατατεθεῖσαι σιτῆται, συνεδριάζονται μετὰ τῆς πρώτης ἐκ τούτων.

6. Κατὰ τὴν συνεδρίαν δικαιούται νὰ παραστῇ πᾶς ὑποβαλὼν αἴτησιν, ἀφορώσαν τὸ ἐκτιμηθησόμενον ἀκίνητον εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου, ὀριζομένου καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς, βεβαιουμένης ὡς πρὸς τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἢ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ δικαιούγου καὶ νὰ ἀναπτύξῃ καὶ προφορικῶς τὰς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῆς τῆς ὑποθέσεως.

7. Καὶ μὴ παρισταμένου τοῦ δικαιούγου ἡ Ἐπιτροπὴ προβαίνει ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ στοιχείων εἰς κατ' οὐσίαν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως.

8. Κατὰ τὴν αἰτήσιν τῆς ὑποθέσεως ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δικαιούγου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐνορκον ἐξέτασιν μαρτύρων ἐπὶ οἰουδήποτε θέματος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν ταύτης ἡ εξέτασις κρίνεται ἀναγκαία πρὸς διαλευκάνσιν τῆς ἀληθείας.

Ὡσαύτως ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται καὶ αὐτοπροσώπως νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

9. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν άρθρον Ἐπιτροπὴ δικάζουσα ἐπὶ ἐκάστῃ αἰτήσει ὑποβάλλομένης ὑπὸ παντὸς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ.) γμα δικαιούγου ἐν ὅψει καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τῆς ὀριζομένης ἀναγκῆς μαρτυρίας πλῆθος ἐξηκριθεμένης ἀντιλήψεως ἀποφασίζει ἐπὶ πάντων τῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν αὐτὴ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος εἶναι ἀρμόδια, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ πλείονων τοῦ ἐνὸς ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην ἀποφαίνεται διὰ μιᾶς ἀποφάσεως ἀναλυτικῶς περὶ ἐκάστου ἐκ τῶν ἀκινήτων τούτων. Ἐν τῇ ἀποφάσει δεῖν ἀπαρτιθῆναι νὰ ἀναφερθῇ τὸ ὅσον τὸν ποσὸν ἀποζημιώσεως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς ἐχρηργήθη τοῦτο, ἐὰν δ' ἕτερον πρόσωπον τοῦ ἀναγνωρίζομένου ἔλθῃ τὴν προκαταβολὴν γ' ἀναγράφῃ καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ.

10. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν παρόντων πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τούτων κωλυσμένων τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ὑπονοούμενων δὲ παρὰ πάντων τῶν μελῶν καὶ δημοσιεύονται ἐπιμελῆς τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀντίγραφον ἐκάστης δημοσιευομένης ἀποφάσεως ὑποβάλλεται ἅμα τῇ δημοσίευσί τῆς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων).

14. Τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τηροῦνται πρακτικά υπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναγράφεται εἰς τὰ πρακτικά καὶ ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας.

12. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν πρὸ τῆς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. κινήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου τινὸς ὑφίσταται ἀμφισβήτησις ὡς πρὸς τὴν κυριότητα ἢ ἄλλο ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, ἀποδεικνυομένη προσηκόντως ἐκ τοῦ εἰσαίου βιβλίου δικαιικῶσεων, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπέχει τῆς ἐνδόσεως ἀποφάσεως μέχρι τῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφοράς ὑπὸ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων ἢ συμβιβαστικῶς.

13. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐκ τῶν παρὰ τοῦ δικαιικοῦ δικαίωμα κυριότητος προσκειζομένων τίτλων ιδιοκτησίας καὶ ἐκ τοῦ ὑπὸ τούτου ἐπίσης ὑποχρεωτικῶς προκειζομένου πιστοποιητικοῦ βαρὼν πρὸκύπτει ἡ ὑπαρξίς ὑπὲρ τρίτου, μὴ ὑποβαλόντος αἰτήσιν, ἐμπραγμάτου δικαιοῦματος ἢ ἐνοχικοῦ τοιούτου ἡσφαλισμένου δι' ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον μὲν τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν ἀμφισβητεῖται ὑπὸ τοῦ κυρίου ἀναγνωρίζεται ὡς δικαιῶν δὲν ἀμφισβητεῖται μὴ ὑποβαλὼν αἰτήσιν, ὑφίσταμένης ὅμως τρισεπίστατης διαμάχης διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ Πρωτοῦ Παρακαταθέτου καὶ Δευτέρου παρακατάθεσις τοῦ ἰσομήνου τοῦ ἀναγνωριζομένου δικαιοῦματος καὶ παραπέμπεται ἡ ἐπίλυσις τῆς διαφοράς εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

14. Ἡ μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίας ὑπόβολή τῆς αἰτήσεως δὲν καθιστᾷ ταύτην ἀπαράδεκτον εἰμὴ μόνον, ἐφ' ὅσον διὰ τὸ αὐτὸ ἀκίνητον, εἰς δ' ἀφορᾷ ἡ αἰτήσις, ἐξεδδοῖται ἡδὴ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς καθορίσασα τὴν ἀποζημιώσιν καὶ ἀναγνωρίσασα δικαιούχους.

15. Ἐν περιπτώσει ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ οὐσίαν, τῆς ὑπὸ τοῦ ἀξιούχου, εἰς τὸν ὅς δικαιούχον ὑποβλήθη αἰτήσεως ἀπομένει εἰς τούτον ἡ δικαστικὴ ἀναγνώρισις τῶν δικαιωμάτων τοῦ κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον ἐν ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἕτερον πρόσωπον ὡς δικαιούχον τῆς διὰ τὸ αὐτὸ ἀκίνητον ἐνδεδειγμένης ἀποζημιώσεως.

16. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 1731) 1939 Α. Νόμου περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ὅσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἔχοντος Ἐπιτροπῆς δι' ὧν ἀναγνωρίζονται δικαιούχοι τῶν ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐφελεμένων ἀποζημιώσεων.

17. Αἱ ἀποφάσεις τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς ἢν ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπιτροπῆς.

18. Πάντα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς διαδικασίαν ἐγγράφα, ἐκθέσεις, βεβαιώσεις, πιστοποιητικά καὶ ἀντίγραφα (ὅσα καὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς βεβαιούται ἐγγράφως ἢ τοιαύτη χρησιμοποίησις των), αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐνδίδονται ἐφ' ὅπου ἂν ἴθι.

19. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ἡ ἀμοιβὴ τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν ὡς καὶ τοῦ γραμματέως τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς δι' ἐκάστην ἐνδεδειγμένην ὑπὸ τούτων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀπόβασιν.

20. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐνδεδειγμένων ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Ἀπαλλοτριώσεων) ἐν δύνει καὶ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος προβαίνει δι' εἰδικῆς δι' ἑκάστον ἀκίνητον ἢ δι' ἑκάστον δικαιούχον

πράξεως, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς τελικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως ἐκπύον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος τυχὼν ἐνεργηθείσαν τῇ δικαιούχῳ προκαταβολῇ.

Ἄρθρον 9.

1. Πάντες πρὸς τὴν τῆς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. κινήσεως, ἐπικαρπίας, χρήσεως καὶ οἰκήσεως γενομένης πρὸ τῆς καταλήψεως τῶν ἀκινήτων ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Ἀσφαλίσεων ὅσον ἀναφορὰς ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. 1515)42, ὡς ἐγκύριος καταρτισθεῖσα δυνάμει νὰ ἀποδειχθῇ διὰ παντὸς νομίμου μιστοῦ καὶ μαρτυρίαν. Εἰς τὴν περιπτώσιν ταύτην ἔχουσιν ἀπαιτηθῆναι πᾶσαι καὶ ἐκαστοὶ ἐσθῶναι διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. 1515)42.

2. Ἐπὶ τῶν παραχωρήσεων τῆς ὡς ἄνω παραγράφου ἡ τυχὼν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος γενομένη προκαταβολὴ κατὰ τὸς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 1515)42 πρὸς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν παραχώρησιν ἀποκλείει τὴν χρησιμοποίησιν προκαταβολῆς καὶ εἰς τὴν πρὸς τὸν ἐνεργήσαντα, ἐάν δ' ὁ τελευταῖος οὗτος ἦθελεν ἀναγνωρισθῇ δικαιούχος τῆς ἀποζημιώσεως, τὸ προκαταβληθὲν ποσὸν ἐκπίπτει ἐξ' αὐτῆς κατὰ τὴν συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 1515)42 ἐκκαθάρσιν, δικαιουμένου τοῦ ἀναγνωρισθέντος νὰ ἀναζητήσῃ τοῦτο παρὰ τοῦ λαβόντος.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 2076) 1943 Ν. Διατάγματος καθοριζομένης ἐπιτροπῆς καταβάλλονται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ οἰκείου Νομάρχου τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθειμένης δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω 2076)43 Ν. Διατάγματος, ἐργασίας δαπανηθέντα ἢ δαπανώμενα ἐφεξῆς ἐξοδα κινήσεως, ὡς καὶ τὰ γραφικὰ ἐξοδα βάσει καταστάσεων ὑποβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, θεωρουμένων ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Μοιρῶν καὶ συνοδευομένων ὑπὸ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξοδα δύνανται καὶ νὰ προκαταβάλλωνται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

3. Εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ τὰ μέλη τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐργασίας ἐφ' ἧς ἀποζημιώσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Εἰς τοὺς μονίμους ὑπαλλήλους τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας τοὺς ἐνεργήσαντας τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 1515)1942 Ν. Διατάγματος ἀποκαταστάσεως ἀκινήτων παρέχονται τὰ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις καθοριζόμενα καὶ δαπανηθέντα ἢ δαπανώμενα ἐφεξῆς πρὸς ἐνέργειαν τῆς τοιαύτης ἀποκαταστάσεως ἐξοδα κινήσεως, ὡς καὶ ἡ ἀποζημιώσις διὰ τὴν ἐκτὸς ἔθρου παραμυθίαν των.

2. Εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν γραφεῖον ἢ ἕτερον γραφεῖον ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τὸν ἐργαζόμενον ἐφεξῆς ἐπιτοπίως πρὸς ἐνέργειαν τῆς ὡς ἄνω ἀποκαταστάσεως, τὸν Πρόεδρον τῆς οἰκείας κοινότητος, ὡς καὶ εἰς ἑκάστον ἐκ τριῶν τὸ πολὺ ἰδιωτῶν ἐξ ἐκάστης κοινότητος ἀποδεδειγμένως συνδραμόντων ἢ συντρεχόντων ἐφεξῆς τὴν τοπικὴν Γεωργικὴν ὑπηρεσίαν.

σίαν πρὸς ἐνέργειαν τῆς ὡς ἄνω ἀποκαταστάσεως δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ καταβληθῇ μετὰ τὸ πέρας τῆς τοιαύτης ἐργασίας ἀποζημίωσις δι' ἐκάστην ἀποκαταστ.θεῖσαν οἰκογένειαν, ὀριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

* Ἀρθρον 12.

Προκειμένου πρὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος δαπανῶν ραμβόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1515)1942 Ν. Διατάγματος.

* Ἀρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου, ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Ἰουλίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ,
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Ἰουλίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 393.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 950)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 4506)1930 περὶ καταστάσεως παθόντων Ἀξιωματικῶν κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξασμεν.

* Ἀρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 950)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 4506)1930 κλπ.» προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτω:

«Διὰ τοῖς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4506)1930 «περὶ κητεστάσεως παθόντων Ἀξιωματικῶν κλπ.» Ἀξιωματικούς καὶ Ἀνθυπασπιστάς, κατ' ἐξαιρέσιν τῶν κειμένων διατάξεων ὡς ἀφετηρία τῶν δικαιωμάτων προαγωγῆς λαμβάνεται ὁ βαθμὸς, ὃν οὗτοι ἔφερον κατὰ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης εἰς τὸν ἀνωτέρω Νόμον ὑπαγωγῆς.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι τῇ 27 Ἰουλίου 1943

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ,
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ.

Ἀθῆναι τῇ 27 Ἰουλίου 1943

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ ἐπισημάνσεως δέλτων κοινῶν ἐκτὸς κυκλοφορίας γραμμῶν εἰς εἰδικὰ τοιαῦτα φυματικῶν ΤΤΤ. ὑπαλλήλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 4581 «περὶ ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως» ὡς συμπληρωθῇ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 6443) τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου 1676 «περὶ προστασίας Φυματικοῦ Προσωπικοῦ Τ.Τ.», ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2007 καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 184)43.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

* Ἀρθρον μόνον.

1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐκ τοῦ τήρουμένου ἀποθέματος τῶν ἐκτὸς κυκλοφορίας εὐρισκομένων κοινῶν γραμματοσήμων τῆς κλάσεως τῶν λεπτῶν 5 ἐκδόσεως 1927 μετὰ τὴν παράστασιν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου, ἐπισημανθῶσιν 12.800.000 τεμάχια εἰς εἰδικὰ γραμματόσημα Φυματικῶν ΤΤΤ. Ὑπαλλήλων.

2. Ἡ ἐπισημάνσις γενήσεται διὰ τυπογραφικῆς μεθόδου ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ὁρισθησαμένης κοινῇ ἀποφάσει τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν, θὰ συνίσταται δὲ εἰς τὴν ἀποτύπωσιν εἰς ζωηρὸν ἐρυθρὸν χρωματισμὸν ἐνδὸς διπλοῦ σταυροῦ καὶ τῶν ἐνδείξεων «ΦΥΜ. ΤΤΤ. ΔΡ. 10» διαγραφομένης ἅμα διὰ δύο ὀριζοντίων γραμμῶν τῆς ἐνδείξεως τῆς παλαιᾶς ἀξίας.

3. Τὰ κακέκτυπα τῶν ἐπισημανθησομένων τούτων γραμματοσήμων θὰ καταστραφῶσι παρὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς συντασσόμενου σχετικοῦ πρωτοκόλλου.

4. Ἡμέρα κυκλοφορίας τῶν ὡς ἄνω γραμματοσήμων ὀρίζεται ἡ 15ῃ Αὐγούστου 1943.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Ἰουλίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας

Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

(6)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1935 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐπὶ διαιτησιῶν καὶ πραγματογνωμοσυνην δικαιωμάτων τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει α) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Ν.τ.μ. Διατάγματος ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 194)1941 Νομ. Διατάγματος καὶ β) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 ἐδαφίου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5367 Νόμου.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ καὶ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 182 ἑ. ἑ. γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

* Ἀρθρον μόνον.

Τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1935 Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐπὶ διαιτησιῶν καὶ πραγματογνωμοσυ-

νών δικαιωμάτων του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος κλπ.» αναφερόμενα ποσά εις δραχμάς, τριακονταπλασιάζονται.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐ. Αθῆναις τῇ 14 Ἰουλίου 1943

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ι. Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

(7)

Περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῶν κτιρίων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κανονισμοῦ ἐσωτερικῶν ὑδραυλικῶν ἐγκαταστάσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 4113 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ νόμου 5367 προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὴν αὐξήσιν τῆς ἀξίας τῶν οἰκοδομῶν τῆς ὀριζομένης ἐν τῷ ἀπὸ 13 Μαΐου 1936 Διατάγματι «περὶ κανονισμοῦ ἐσωτερικῶν ὑδραυλικῶν ἐγκαταστάσεων» ἐξ ἧς ἡρτῆται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κανονισμοῦ τούτου, εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (50.000.000).

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Ἰουλίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ι. Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

(8)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου Σπειοῦν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις 1) τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμεδιότητων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀρ. 194)1934 Ν. Διατάγμ. καὶ 2) τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀρ. 391 ἐ.ἔ. σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 8 ἐ.ἔ. πράξιν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἀρχαίου Σπειοῦν Ἐπιτροπῆς ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου Σπειοῦν παρὰ τὸ Δημοτικὸν Μέγαρον ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων τεθεωρημένῳ διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 18555 ἐ.ἔ. πράξεως αὐτοῦ σχετικῶς διαγράμματα δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Ἰουλίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ι. Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΟΔΡΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ότι από 1ης Ιουλίου 1943 δυνάμει του άρθρου 1 του διατ. διατάγ. 1013/1937 Αναγκαστικού Νόμου Έφ. Κυβ. 531 της 31/12/1937 (Τεύχος Α') και των εις εκάστην αὐτοῦ ἐκδοθεισών, ἐπ' αριθ. Τ 4164 της 31 Ιουλίου 1942 ἀποφάσεως δημοσιευθείσης εἰς το διατ. διατάγ. 146 (Τεύχος Β') τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς διατ. διατάγ. Π 4326 της 2 Ιουνίου 1943 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευθείσης εἰς το διατ. διατάγ. 85 (Τεύχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 9 Ιουνίου 1943, ὁρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐτησίως συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κατὰ ὡς κατωθί:

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Ν.

	Ἑσωτερικόν	Ἐξωτερικόν
1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δραχ. 20000	60000
2. Διὰ τὸ τεύχος Β'	» 15000	45000
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	» 35000	105000
4. Διὰ τὸ τεύχος Γ'	» 15000	45000
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	» 45000	150000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	» 20000	60000
7. Διὰ τὰ τεύχη Α' Β' Γ' καὶ τὸ Παράρτημα	» 65000	200000
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀν. Ἐταιριῶν	» 80000	200000
9. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ' τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνόμων Ἐταιριῶν	» 140000	400000
10. Διὰ τὸ Δελτίον Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτησίας	» 20000	60000
11. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ' τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀνων. Ἐταιριῶν καὶ Ἐμπορ. Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	» 160000	480000
12. Διὰ τὸ τεύχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	» 15000	450000
13. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 170000	520000

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησίως συνδρομὴ ὁρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφείσης συνδρομῆς τοῦ Ἑσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰαννουαρίου ἐκαστοῦ ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Οἱ μέχρι καὶ τῆς 30 Ἰουνίου 1943 ἐγγραφεύμεναι συνδρομηταὶ ἐποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἐπὶ πλέον διαφοράς τοῦ δευτέρου εξαμήνου τοῦ ἔτους 1943.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὁρίσθη δι' ἑκαστὸν φύλλον:

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντι ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδεδειγμένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

1. Τῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος, καὶ τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π. Δρ. 150.—
2. Δι' ἑκαστὸν φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἐταιρ. Δρ. 500.—
3. Δι' ἑκαστὸν φύλλον τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας Δρ. 1000.—
4. Δι' ἑκαστὸν ἀντίτυπον τοῦ φύλλου εἰς ὃ ἔχει δημοσιεῦθῃ ὁ Ἀστικὸς Κώδικς » 2000.—

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων Δρ. 3000
2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιριῶν » 70.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν » 20.000
4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν: ὅσας δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἀρθρῶν εἰς ἑνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ » 40.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνων. Ἐταιριῶν » 5.000
6. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ἐπὶ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἐταιριῶν συμφώνως τῷ Β.Δ. τῆς 20/5/1939 » 1.500
7. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιριῶν » 50.000
8. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν » 15.000
9. Τῶν κατὰ τὸ ἀρθρ. 32 τοῦ Νόμου 3221) 1924 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν » 12.000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων » 3000

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ